Lietas arhīva Nr. K68-0256-20/2
ECLI:LV:RPPT:2020:0227.11095128916.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2020.gada 27.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa:
tiesnese Gunta Sokolova,
piedaloties prokurorei Ivetai Rudzītei,
aizstāvim zvērinātam advokātam Tuvijam Auziņam,
izskatot atklātā tiesas sēdē kriminālietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2016. gada 28.augustā no plkst. 01.00 līdz 05.00, kriminālprocesā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, būdams nepilngadīgs, esot alkohola ietekmē, mantkārīgu motīvu vadīts, domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, dzīvokli Nr./adrese/, no dīvāna istabā paņēma /pers. B/ piederošo mobilo tālruni Sony Xperia M4 Aqua M2303 239,76 *euro* vērtībā un tā maciņu 4 *euro* vērtībā un no notikuma vietas aizgāja.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošo kustamo mantu 243,76 *euro* vērtībā, tas ir, nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

2019.gada 3.decembra tiesas sēdē apsūdzētais neieradās un tiesa atzina viņa neierašanos par neattaisnotu.

Apsūdzētais ir saņēmis pavēsti, jo uz tiesas sēžu sekretāres epastu (kas norādīts uz pavēstes un nav publiski pieejams) regulāri sūta vēstules. Lai arī vēstules ir bez elektroniskā paraksta, tiesa secina, ka tās sūta apsūdzētais, jo nosūtītājs ir informēts par lietas apstākļiem un apsūdzētā veselības stāvokli.

2019.gada 4.decembrī apsūdzētajam uz epastu tika nosūtīta pavēste par ierašanos uz tiesas sēdi 2019.gada 6.decembrī.

2019.gada 6.decembrī apsūdzētais atbildēja, ka viņam nav saprotams, kādā lietā viņš tiek aicināts. 2019.gada 5.decembrī apsūdzētajam tika nosūtīts lēmums par lietas nodošanu tiesai un paziņots, ka tiesneses darbnespējas dēļ uz sēdi nav jāierodas, bet jāierodas 2019.gada 11.decembrī plkst. 10.30.

2019.gada 10.decembrī apsūdzētais uzdeva jautājumu, vai var lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes un spriedumu viņam atsūtīt, no kā tiesa secina, ka apsūdzētais zina tiesas sēdes vietu un laiku. Viņam tika norādīts, ka jāierodas uz tiesas sēdi, uz ko viņš atbildēja, ka viņam nav nekādu dokumentu. Tālākā sarakstē apsūdzētais norādīja uz savām veselības problēmām un to, ka viņam nav naudas, lai tiktu uz Rīgu (lietas lapas 113-116).

2019.gada 11.decembrī tiesas sēde nenotika tiesneses darbnespējas dēļ. Pēc tiesas sēdes apsūdzētais uzrakstīja vēstuli, kurā atvainojās par neierašanos, norādot, ka viņam nav iespēju ierasties uz tiesas sēdi.

2019.gada 13.decembrī apsūdzētajam tika nosūtīta pavēste uz 2020.gada 8.janvāri.

Apsūdzētais lūdza videokonferenci ar tiesu Ventspilī, jo dzīvojot Ventspilī (lietas lapa 117).

Tiesa organizēja videokonferenci, taču uz to apsūdzētais neieradās un tiesa viņa neierašanos atzina par neattaisnotu.

Tiesa ir konstatējusi, ka apsūdzētais divas reizes bez attaisnojoša iemesla neieradās uz tiesas sēdēm.

Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmā daļa nosaka, ka krimināllietu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi.

Kriminālprocesa likuma 83.panta trešā daļa nosaka, ka iztiesāšanas laikā aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, ja lieta tiek skatīta bez apsūdzētā piedalīšanās.

Ievērojot to, ka apsūdzētais divas reizes bez attaisnojoša iemesla neieradās uz tiesas sēdēm un tiesa ir nodrošinājusi aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē, tiesa iztiesāja lietu bez apsūdzētā piedalīšanās.

Pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta un viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Cietusī/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka viņas meita /pers. B/ aizgāja ciemos pie draudzenes, kura dzīvo Valdeķu ielā. Kad viņa atnāca mājās nākošajā dienā, tad pateica, ka viņai nozagts mobilais telefons. Telefonu meitai uzdāvināja krustmāte un to lietoja meita. Kaitējums ar zādzību ir radīts meitai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa pārbaudīja cietušās pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2016.gada 29.augustā cietusī liecināja, ka 2016.gada 27.augustā ap plkst. 22.00 viņas meita /pers. B/ kopā ar draudzeni /pers. E/ devās pastaigāties ar suni Bērzupes ielas 31 iekšpagalmā. Suns no viņām izrāvās un meitenes devās tam pakaļ. Meita atstāja uz soliņa savu telefonu SONY xperia m4. Kad viņas atnāca atpakaļ telefona uz soliņa neesot bijis. Meita nodomājusi, ka telefons palika mājās, viņa palika pie draudzenes pa nakti un no rīta atklāja, ka telefona nav. Kad suns izrāvās, uz soliņa sēdēja /pers. F/ un apsūdzētais (lietas lapa 3).

2017.gada 30.janvārī cietusī liecināja, ka 2017.gada 30.janvārī saņēma atpakaļ no policijas telefonu, bet tas nav derīgs tālākai lietošanai, jo ir bojāts ekrāns. Tāpat nav atgūts telefona vāciņš. Viņai ar zādzību nodarīts materiālais kaitējums 243,76 *euro*, kas sastāv no telefona vērtības 239,76 *euro* un vāciņa vērtības 4 *euro*, uz ko piesaka materiālā kaitējuma kompensāciju (lietas lapa 68).

Nolasītās liecības cietusī uzturēja.

Liecinieceper. B/ tiesas sēdē liecināja, ka satikās nama Valdeķu ielā pagalmā ar draudzeni un viņām pievienojās /pers. F/ un apsūdzētais. Krustmāte viņai uzdāvināja telefonu SONY, kas viņai bija līdzi. Viņa nezina, kā, bet telefons viņai tika nozagts. Pa nakti viņa palika pie draudzenes, kur bija arī abi puiši. Kad pamodās, tad telefona nebija. Nebija arī apsūdzētā. Par notikušo viņa telefoniski paziņoja mātei un viņa devās uz policiju. Pēc tam

no /pers. F/ uzzināja, ka telefons esot pie apsūdzētā. Telefonu viņa dabūja atpakaļ, bet tas nebija lietojams, jo bija sasisti abi ekrāni un tas nestrādāja.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesa pārbaudīja liecinieces pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2016.gada 1.septembrī lieciniece liecināja, ka 2016.gada 27.augustā viņa bija ciemos pie draudzenes /pers. E/, kur palika pa nakti. Ap plkst. 22.00 viņa sazvanījās ar mammu, pēc tam kopā ar draudzeni izveda ārā suni. Pagalmā atradās /pers. F/ un apsūdzētais. Suns aizskrēja un abas meitenes devās tam pakaļ. Uz soliņa palika liecinieces mobilais telefons. Pie soliņa viņa neatgriezās, domāja, ka draudzene paņems telefonu. Draudzenes dzīvoklī viņai nebija vajadzīgs telefons. Tikai no rīta viņa atklāja, ka telefona nav. Draudzene pateica, ka uz soliņa šo telefonu neredzēja. Par notikušo viņa pastāstīja mammai. No /pers. F/ vēlāk uzzināja, ka apsūdzētajam esot parādījies jauns telefons, tāds pats kā viņai bija (lietas lapas 12-13).

2016.gada 6.decembrī lieciniece liecināja, ka nebija patiesa, sniedzot pirmās liecības. Tajā vakarā mājās pie draudzenes pavadīja laiku ar draudzeni, /pers. F/ un apsūdzēto, lietoja alkoholu. Viņa aizgāja gulēt un telefons tai brīdī bija viņai blakus. Kad viņa atmodās, puišu vairs nebija, nebija arī viņas telefona (lietas lapa 48).

Pēc liecību nolasīšanas lieciniece norādīja, ka uztur otrās liecības.

Liecinieks/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzētais ir viņa skolas biedrs. Apsūdzētais palika pie viņa pa nakti, kad /pers. B/ tika nozagts telefons. Par zādzību pateica pats apsūdzētais.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesa pārbaudīja liecinieka pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2016.gada 29.septembrī liecinieks liecināja, ka 2016.gada augusta beigās viņam piezvanīja /pers. B/, piedāvāja satikties un iedzert alkoholu, kā arī palikt pa nakti pie /pers. E/. Pie viņa ciemos bija apsūdzētais, tāpēc pie meitenēm viņi devās divatā. No sākuma viņi uzturējās pagalmā, pēc tam aizgāja pie /pers. E/ uz mājām. Ap trijiem naktī /pers. B/ aizgāja gulēt. Liecinieks redzēja, ka apsūdzētais pacēla viņas telefonu, kas bija nokritis, un nolika to viņai blakus. Liecinieks un /pers. E/ aizgāja gulēt, bet apsūdzētais palika sēžot pie datora. Kad liecinieks pamodās, atklājās, ka dzīvoklī nav apsūdzētā un /pers. B/ ir pazudis telefons. Viņi pārmeklēja dzīvokli, bet telefonu neatrada. Pēc tam no apsūdzētā draudzenes uzzināja, ka viņam parādījies tāds telefons, kāds bija /pers. B/ (lietas lapas 16-17).

Pēc liecību nolasīšanas liecinieks liecināja, ka viņi izdomāja melīgu stāstu priekš /pers. B/ mammas par to, ka telefonu nozaga dzīvoklī. Liecināja, ka telefons tika nozagts pagalmā. To, ka telefona nav, atklāja tikai mājās. /pers. B/ bija bail no mammas, tāpēc meloja.

Pēc tā, kad tika nopratināta /pers. B/, liecinieks liecināja, ka telefons tika nozagts dzīvoklī.

2016.gada 16.jūlijā /pers. I/ iegādājusies ierīci SONY Xperia M4 Aqua (E2303) ar IMEI kodu 356579071911690. Telefona vērtība ir 239,76 *euro* (aploksne uz lietas vāka).

Tiesas sēdēs noskaidrots, ka /pers. I/ ir /pers. B/ krustmāte, kura viņai uzdāvināja šo telefonu.

2017.gada 20.janvārī bērnunamā "Stikli" Puzes pagastā, Ventspils novadā pie tā direktora /pers. J/ izņemts mobilais telefons "SONY Xperia" ar IMEI kodu 356579071911690 (lietas lapas 65-66).

Izņemtais telefons apskatīts un konstatēts, ka telefons ir sabojāts, tajā atrodas atmiņas karte "Kingston 8GB" (lietas lapas 50-59).

/pers. D/ 2017.gada 30.janvārī saņēmusi telefonu un atmiņas karti (lietas lapa 57).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.un 6.punktu tiesa pārbaudīja apsūdzētā liecības, kas sniegtas pirmstiesas kriminālprocesā.

Apsūdzētais 2017.gada 20.janvārī liecināja, ka 2016.gada augusta beigās atradās Rīgā kopā ar /pers. F/. Viņi aizgāja uz kādu dzīvokli, kur tika lietots alkohols. Apsūdzētais dzīvoklī pie gultas no grīdas paņēma mobilo telefonu "SONY" sarkanā krāsā, kas piederēja meitenei, iespējams, Ilgai. Telefonu viņš ielika savā plecu somā un nevienam par to nepateica. Kopā ar /pers. F/ viņš izgāja no dzīvokļa. Pēc tam viņš telefonu lietoja kā savējo. Kad viņš telefonu nozaga, tajā nebija SIMkartes, bija atmiņas karte. Kad lietoja telefonu, tas izkrita no rokām un saplīsa ekrāns. Telefonu no viņa paņēma bērnunama direktors 2016.gada novembrī (lietas lapas 63-64).

2019.gada 7.novembrī apsūdzētais liecināja, ka Ilgas telefons bija nokritis uz grīdas Egitas dzīvoklī un viņš to paņēma. Nodoms nozagt radās brīdī, kad ieraudzīja telefonu zem dīvāna, viņš bija iedzēris, un saprata, ka meitene nespēj pieskatīt savas mantas. Kad viņš ņēma telefonu, pārliecinājās, ka neviens viņa darbības neredz (lietas lapa 86).

2019.gada 7.novembrī, nopratināts kā apsūdzētais, viņš liecināja, ka apsūdzību atzīst pilnībā, kaitējuma kompensāciju 243,76 *euro* apmērā atzīst pilnīgi (lietas lapa 92).

Novērtējusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka to kopums apstiprina, ka apsūdzētais 2016.gada 28.augustā, apsūdzībā norādītajā laika posmā, atrodoties dzīvoklī Nr./adrese/, paņēma /pers. B/ piederošo mobilo tālruni 239,76 *euro* vērtībā un tā maciņu 4 *euro* vērtībā un pēc tam no notikuma vietas aizgāja.

Minēto pierāda liecinieku /pers. B/ un /pers. F/ liecības, kā arī paša apsūdzētā liecības un fakts, ka telefons tika izņemts apsūdzētā faktiskās uzturēšanās vietā.

Tiesa redz atšķirības liecinieku /pers. B/ un /pers. F/ liecībās par vietu, kur tika izdarīts noziedzīgais nodarījums, tas ir, pagalmā vai dzīvoklī. Novērtējusi liecinieku tiesas sēdē liecināto, ievērojot, ka šobrīd liecinieki ir pilngadīgi atšķirībā no nopratināšanas, kas notika pirmstiesas kriminālprocesā, tiesa secina, ka liecinieki tiesā ir snieguši patiesas liecības par to, ka viņi pēc pagalma devās uz dzīvokli, kur lietoja alkoholu un kur atklāja telefona pazušanu. Tiesa ņem vērā, ka, būdami nepilngadīgi, liecinieki varēja arī sniegt nepatiesu informāciju cietušajai un procesa virzītājam nolūkā slēpt kādus notikumus, kas viņiem varētu radīt nelabvēlīgas sekas sakarā ar viņu neatļautu uzvedību. Taču, novērtējot liecības kopumā, ir skaidri redzams, ka zādzība notika dzīvoklī, jo par to liecina arī apsūdzētais, kurš savās liecībās vienmēr ir bijis konsekvents.

Lietā par cietušo ir atzīta /pers. B/ māte /pers. D/, kura ir pieteikusi arī kaitējuma kompensāciju lietā.

Civillikuma 1917. panta pirmā daļa paredz, ja dāvina ķermenisku lietu, tad ar tās nodošanu uz ieguvēju pāriet īpašuma tiesība. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka nozagtais telefons piederēja /pers. B/, jo bija viņai uzdāvināts.

Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmā daļa nosaka, ka notiesājoša sprieduma aprakstošajā daļā sniedz pierādītā noziedzīga nodarījuma aprakstu un juridisko kvalifikāciju, minot tā izdarīšanas laiku, vietu, izdarīšanas veidu, apsūdzētā vainas formu, motīvus un šā nodarījuma sekas.

Kriminālprocesa likuma 455.panta trešā daļa nosaka, ka tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību. Gramatiski iztulkojot Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, no tās satura un jēgas izriet, ka tiesa par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus var atzīt, veicot pierādījumu pārbaudi (skat. Augstākās tiesas 2018.gada 6.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-423/2018).

Tā kā lietā tika veikta pierādījumu pārbaude, tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus. Tāpēc tiesa norāda apsūdzībā, ka nozagtais telefons piederēja /pers. B/.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir izdarījis apsūdzībā norādītās darbības un viņa nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, jo no pierādījumiem izriet, ka apsūdzētais, zinot, ka apsūdzībā norādītais telefons pieder citai personai, izmantojot brīdi, kad viņa darbības citi neredz, bez atlīdzības paņēma to nolūkā lietot kā savu mantu.

Likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22.pants paredz, ka atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīga nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas

brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Priekšmeta vērtība nosakāma atbilstoši tirgus cenām vai tām pielīdzinātām cenām nodarījuma izdarīšanas laikā.

Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr. 656"Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punkts redakcijā uz 2016.gada 28.augustu noteica, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 *euro*.

Ar telefona iegādes līgumu un cietušās liecībām ir pierādīts, ka tā vērtība ir 239,76 *euro*. Cietusī maciņu, kurā bija ievietots telefons, novērtējusi kā 4 *euro* vērtīgu. Apsūdzētais šādai telefona un maciņa vērtībai nav iebildis. Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības par nozagto lietu vērtību, jo viņas liecības ir uz lietu attiecināms, ticams un procesuāli pareizi iegūts- pieļaujams- pierādījums.

Apsūdzētā nozagto mantu vērtība nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu, līdz ar to viņš izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu noziedzīgais nodarījums ir klasificējams kā mazāk smags noziegums, tas ir izdarīts pret īpašumu.

Nodarītais materiālais kaitējums nav atlīdzināts. Apsūdzētais no pirmās nopratināšanas ir izrādījis gatavību segt zaudējumu, taču nav to izdarījis, līdz ar to tiesa secina, ka viņš nav centies novērst sava noziedzīgā nodarījuma kaitīgās sekas.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš nav sodīts. Ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 11.septembra spriedumu apsūdzētais atbrīvots no soda par 2017.gada 28.septembrī izdarītu krāpšanu, kas kvalificēta pēc Krimināllikum 177.panta pirmās daļas, nosakot viņam audzinoša rakstura piespiedu līdzekli- piespiedu darbu uz 30 stundām (lietas lapa 94).

Apsūdzētais kriminālprocesā norādījis adresi, kurā nedzīvo (lietas lapa 111).

Prokurorei apsūdzētais par sevi teicis, ka nav precējies, apgādājamo viņam nav, viņam ir 9 klašu izglītība, viņš mācās Rīgas 3.speciālajā pamatskolā (lietas lapa 92).

Noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja, būdams nepilngadīgs.

Krimināllikuma 65.panta otrā daļa nosaka, ka par mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanas sods nepilngadīgajiem nav piemērojams.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību un izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, atzīst, ka soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var panākt, nosakot viņam sodu- piespiedu darbu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

Tiesa uzskata, ka atbilstošs soda mērs par izdarīto noziedzīgo nodarījumu būtu piespiedu darbs uz 60 stundām, taču tiesa konstatē, ka nav ievērotas cietušās un apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Kriminālprocess uzsākts 2016.gada 1.septembrī (lietas lapa 1).

Fakts, ka noziedzīgo nodarījumu izdarījis ir apsūdzētais, ir noskaidrots pēc iesaistīto personu nopratināšanas. Telefons apsūdzētā faktiskās atrašanās vietā izņemts 2017.gada 20.janvārī.

Pēc telefona atdošanas cietušajai un cietušās nopratināšanas 2017.gada 29.jūnijā lietā nav veiktas izmeklēšanas darbības līdz 2019.gada 7.novembrim, tas ir, divus gadus un 4 mēnešus.

No lietas materiāliem nav redzams iemesls, kādēļ nav veiktas izmeklēšanas darbības. Saprotams, ka problēma ir bijusi sastapt apsūdzēto, kurš bija aizbēdzis no bērnu nama "Stikli" (lietas lapa 80), taču lietas materiāli nesatur informāciju, vai un kādi ir veikti pasākumi viņa meklēšanai.

Krimināllikuma 49.1panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var šo apstākli ņemt vērā pie soda noteikšanas un sodu mīkstināt.

Tiesa, secinot, ka nav ievērotas cietušās un apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, uzskata par iespējamu sodu mīkstināt, nosakot piespiedu darbu uz 45 stundām.

Apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis- pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē (lietas lapa 85). Drošības līdzeklis atceļams ar sprieduma spēkā stāšanos.

Cietusī/pers. D/ iesniegusi lietā kompensācijas pieteikumu par 243,76 *euro*, ko uzturēja tiesas sēdē.

Kriminālprocesa likuma 104.panta otrās daļas 1.punkts paredz, ja kaitējums radīts nepilngadīgai personai, cietušo pārstāv māte.

Atbilstoši šī panta ceturtajai daļai šā panta otrajā daļā minētajos gadījumos visas cietušā tiesības pilnībā pieder viņa pārstāvim un cietušais patstāvīgi tās īstenot nevar, izņemot nepilngadīgā tiesības sniegt liecību un izteikt savu viedokli.

Tiesa redz, ka pirmstiesas kriminālprocesā nav pievērsta pienācīga uzmanība tam, ka telefons /pers. B/ tika uzdāvināts, tāpēc netika atbilstoši izvērtēts, vai un kura persona lietā ir atzīstama par cietušo.

Tā kā Ilga Zvaigzne uz noziedzīgā nodarījuma dienu bija nepilngadīga, viņa savas cietušā tiesības varēja īstenot tikai ar mātes /pers. D/ starpniecību, taču pirmstiesas kriminālprocesā viņas mātei acīmredzami nav tikušas izskaidrotas šīs tiesības, kā rezultātā izveidojusies situācija, ka /pers. D/ pieteikusi kaitējuma kompensāciju par mantām, kas nepieder viņai, bet gan viņas meitai.

Ievērojot, ka kriminālprocesa mērķis ir noteikt tādu kriminālprocesa kārtību, kas nodrošina efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un kriminaltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē, to, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai (kriminālprocesa likuma 1.un 22.pants), tiesa uzskata par pamatotu apmierināt /pers. D/, kura uz likuma pamata pārstāvēja /pers. B/, pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Kriminālprocesa likuma 353.panta trešā daļa paredz, ka tiešos zaudējumus novērtē tajās cenās, ko izmanto apsūdzības apjoma noteikšanai, sekojoši- tā kā apsūdzība tiek uzturēta par kaitējuma nodarīšanu 243,76 *euro* apmērā, tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācija ir apmierināma par 243,76 *euro*, piedzenot to no apsūdzētā.

Zvērināts advokāts Tuvijs Auziņš iesniedzis tiesā paziņojumus, ka samaksas apmērs par valsts nodrošināto juridisko palīdzību lietā kopā ir 180 *euro*.

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkts paredz, ka samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem, ir procesuālie izdevumi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 83.panta otrajai daļai un 85.panta pirmās daļas 1.punktam, ievērojot to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis atļauj samaksāt par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem, apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo

izdevumu samaksas.

Telefona pirkuma līguma kopija, kas atrodas slēgtā aploksnē pie krimināļprocesa, pēc sprieduma spēkā stāšanās atstājama tajā kā dokuments.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.1 panta pirmās daļas 1.punktu, ar piespiedu darbu uz 45 stundām.

Uzlikt /pers.A/ pienākumu 10 darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā ierasties pieteikties soda izpildei Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā pēc savas dzīvesvietas.

Drošības līdzekli- pieteikšanos noteiktā laikā policijas iestādē- negrozīt un atcelt ar sprieduma spēkā stāšanos.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju 243,76 *euro*, nosakot termiņu kompensācijas labprātīgai izpildei- 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumus apliecinošo dokumentu oriģināli nekavējoties iesniedzami tiesā.

Atbrīvot /pers.A/ no procesuālo izdevumu, kopā 180 *euro*, piedziņas valsts ienākumos par juridisko palīdzību tiesas sēdēs

Telefona pirkuma līgumu turpināt glabāt slēgtā aploksnē pie krimināļprocesa.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiek noteikta 2020.gada 12.martā.

Tiesnese G.Sokolova